

тѣхна та крѣпость и заштита противъ неприятеля съ кого то изходжджъ да ся борѣть; а Чѣногорци тѣ што гы нарічѫть *ускоци*, то е зашто то тѣхни тѣ чети ускачѫть далѣко отъ чѣногорски тѣ прѣдѣлы и отивжть въ турски тѣ да иштажть отмыщение отъ узлоблившаго ихъ неприятеля.

Начяло то на тиа Бѣлгарски чети не е ново, то е за почнѫло юште отъ падения Бѣлгариј какъ то штѣмъ го разiasни съ народны живы доказатъства т. е. какъ ся поавихѫ най-напрѣдъ тии *хайдути*, отъ дѣ е остало въ тѣхъ малки четици имя то *Войвода* и *Хоржгвоносецъ*, каквѫ цѣль сѫ имали, какъ ся сѫ борили толкова вѣкове съ Турцы тѣ, какво направление зѣхѫ отъ послѣ и съ какавъ начинъ слѣдовжть и до днѣсь борбы тѣ си съ вѣчныя нашъ врагъ Турчина. А чудно е чи штѣмъ видѣ жены и дѣвицы млады да сѫ вхождажли въ това народно покушение за свободаж и независимостъ, прѣдвоождающи тѣ сами храбри чети противъ неприятеля отъчества!

Бѣлгарски тѣ Хайдушки чети, неуспѣвши да ся съсрѣдо-точжть за едно общто движение въ Бѣлгариј, зѣмали сѫ най-живо участие въ вѣстание то на съсѣды тѣ народы про-тивъ общтыя врагъ Турчина.

Сърбско то днѣшно княжество е твѣрдѣ млого должно за свободаж тѣ си на Бѣлгарски тѣ Хайдушки чети, коихъ то храбрыя Бѣлгарињ витіазъ *Хайдутъ* Велко поведи съ себѣ си отъ Видински тѣ горы и отиде въ Сърбиј съ тѣхъ, а отъ послѣ колко то други идѣхѫ отъ разны мѣста Бѣл-гариј, (какъ то Индже Войводовы тѣ чети, а и самъ Кара колко Индже войводовий прочють хоржгваносецъ) съсрѣдо-точи гы въ едно подь свое то си управление и състави двѣ хиляды юнака. Познати сѫ Хайдутъ Велкови тѣ заслугы на Сърбы тѣ и той само е оставилъ безмѣрно имя между Сърб-скому народу; нѣ отъ записанж тѣ Сърскѣ повѣстность